

Ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-O18
назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон
(734025, ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Мирзомуродзода Дустмурод Гулмурод дар мавзуи «Масъалаҳои танзими ҳуқуқи маданият хизматрасонии музднокӣ байторӣ дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, пешниҳод шудааст.

Мутобиқати диссертатсия ба ихтисос ва самти илм, ки аз рӯйи он диссертатсия ба ҳимоя пешниҳод шудааст. Диссертатсияи Мирзомуродзода Дустмурод Гулмурод дар мавзуи «Масъалаҳои танзими ҳуқуқи маданият хизматрасонии музднокӣ байторӣ дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки ба Шурои диссертатсионии 6D.KOA-O18-и назди Донишгоҳи миллии Тоҷикистон барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ, пешниҳод шудааст, ки аз рӯйи он ба Шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионӣ назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 7-уми январи соли 2022, таҳти №16/шд, ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Мубрам будани мавзуи диссертатсия. Ҷумҳурии Тоҷикистон айни замон дар марҳилаи гузариши саноатикунони қарор дошта, инкишоф додани соҳаи чорводорӣ, парандапарварӣ, моҳипаварӣ ва занбӯриасалпарварӣ дар ин давраи гузариш нақши муҳим дорад. Мубрамияти мавзӯи диссертатсионӣ аз он иборат аст, дар адабиёти

ҳуқуқӣ оид ба мафҳум ва моҳияти шартномаҳо оид ба хизматрасонии муздноки байторӣ дар сатҳи монография ё рисолаҳо, инчунин масъалаҳои ҷавобгариӣ маданӣ, амалан ягон тадқиқот гузаронида нашудааст. Муносибатҳои ҳуқуқӣ дар соҳаи хизматрасониҳои муздноки байторӣ дар асоси шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ ё дар асоси талаботи қонун ба вучуд меоянд. Танзими ҳуқуқии хизматрасонии байторӣ барои қонунгузориӣ маданӣ падидаи нисбатан нав мебошад. Дар гузашта ин муносибатҳо тариқи меъёрҳои ҳуқуқи маъмурӣ ба танзим дароварад мешуданд. Ба ақидаи муаллифи рисолаи диссертасионӣ “Байторӣ соҳаи муҳим дар давлатҳои аграрӣ буда, дар рушд ва беҳсозии соҳаи чорводорӣ, парандапарварӣ, моҳипарварӣ ва занбӯриасалпарварӣ нақши муҳим мебозад. Дар чунин шароит вазифаи соҳаи байторӣ, махсусан яке аз бахшҳои амалии он – хизматрасонии байторӣ бояд ба зиёд намудани шумораи ҳайвонот ва афзоиш додани истеҳсоли маҳсулоти он равона карда шавад”.

Мавриди қайд аст, ки Ҷумҳури Тоҷикистон тавонист, ки дар солҳои охир воридоти маҳсулоти гуштиро аз давлатҳои хориҷа кам кунад ва ин боиси он мегардад, ки хизматрасонии муздноки байторӣ дар марҳилаи инкишофи худ қарор дорад. Бинобар ин, масъалаи баррасишаванда мавриди таваҷҷуҳи ҳосаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон қарор дошта, яке аз масъалаҳои муҳими таъмини амнияти озуқаворӣ мебошад.

Зарурияти тадқиқоти диссертасия бо он шарҳ дода мешавад, ки дар айни замон талаботи аҳоли ба хизматрасониҳои байторӣ меафзояд. Махсусан, ин бо афзоиши некуаҳволии қишрҳои назарраси аҳоли, афзоиши шумораи ҳайвоноти хонагӣ ва нигарониӣ одамон дар бораи саломатии ҳайвоноти хонагии онҳо шарҳ дода мешавад.

Ба ақидаи муаллиф “самаранокии хизматрасонии байторӣ дар беҳтар намудани сифати маҳсулот ва ашёи хоми ҳайвонот зоҳир мешавад. Тавассути гузаронидани ташҳиси байторию санитарии маҳсулоти

хайвонот чихати ба истеъмолкунандагон дастрас намудани маҳсулоти хушсифати ҳайвонот мусоидат менамояд.”

Аз ҷониби муаллиф ба мубрам будани мавзуи таҳқиқоти диссертатсионӣ ба таври дурусту комил ишора шудааст. Муаллиф ба таври кофӣ ва қонеъкунанда дар қисмати муқаддимавии қор асоснок будани далелҳои матраҳшуда дар таҳқиқоти мавриди назарро собит намудааст.

Гуфтаҳои дар боло матраҳшуда аз мубрам будани мавзуи интихобнамудаи муаллифи рисола дарак медиҳанд.

Соҳтори қори диссертатсионӣ унвонҷуӣ аз се боб ва ҳафт зербоб иборат аст.

Боби якум рисолаи номзадӣ - “Моҳияти ҳуқуқии хизматрасонии муздноки байторӣ дар танзими ҳуқуқи маданӣ” ном гирифта, аз ду зер боб иборат мебошад. Муаллиф асар, ҳамчун ананаи илмӣ – мафҳму ва аломатҳои хизматрасонии муздноки байториро мавриди баррасии илмӣ қарор додааст. Ба ақидаи унвонҷуӣ муносибатҳои дар боло зикр гардида объекти ҳуқуқи маданӣ ба ҳисоб рафта, дорои хусусияти молумулқӣ мебошад, ки бевосит дар ин муносибатҳои хизматрасонии муздноки байторӣ принципҳои муҳими шартнома дида мешавад ба монанди озодии ирода ва даҳлатнақардани шахсони сеюм, зеро ки дар гузашта, чунин муносибатҳои ҳуқуқи тариқи меъерҳои маъмуриӣ ба танзим дароварда мешуданд.

Ба ақидаи муаллиф ду унсур асосии соҳаи фаълияти байториро ҷудо қардан мумкин аст – доираи донишҳои муайяни касбӣ ва фаъолияти амлӣ будани фаъолияти байторӣ, ба фаъолияти давлатӣ ва хусусӣ ҷудо қардан. Барои ба амал баровардани фаъолияти байторӣ иҷозатнома зарур аст. Бинобар ин дар ҳуқуқи маданӣ хизматрасонии байторӣ ҳамчун объекти танзими ҳуқуқи маданӣ ва ҳамчун объекти ҳуқуқи маданӣ эътироф мешавад.

Дар зербоби 2-юми боби 1-ум – «Асосҳои ҳуқуқии хизматрасонии байторӣ дар ҚТ» мавриди баррасӣ қарор гирифта аст. Муаллиф дар ин зербоб сарчашмаҳои муҳими ба танзим дарории соҳаи мазкурор байён кардааст. Муаллиф баён мекунад, ки “асосҳои ҳуқуқии хизматрасонии байторӣ – низоми ягонаи санадҳои меъёрии ҳуқуқии танзимкунандаи хизматрасонии байторӣ мебошад, ки аз қонунҳо ва дигар санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ иборат аст.” Дар хулосаи зербоби мазкур муаллифи рисолаи илмӣ оиди баланд бардоштани сифати хизматрасонии байтории хусусӣ дар қонунгузории байторӣ боби алоҳида бо номи “фаъолияти байтории хусусӣ” пешниҳод кардааст. Дар ин ҷиҳат унвонҷуи пешниҳоди бисёр ҳам муҳим кардаанд, зеро ки Қонуни ҚТ “Дар бораи байторӣ” коркарди зиёд талаб мекунад.

Дар боби дууми рисолаи номзадӣ **“Шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ”** мавриди баррасӣ қарор гирифтааст. Дар зербоби якум мафҳум, табиати ҳуқуқӣ ва унсурҳои шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд. Ба ақидаи муаллиф тарафҳои шартномаро “ичроқунанда” ва “фармоишгар” ташкил мекунанд, яъне ба сифати иҷроқунанда ташкилотҳои хусусӣ ё давлатӣ баромад мекунад. Барои баланд бардоштани сифати хизматрасонии байтории муаллифи пешниҳод мекунад, Қонуни ҚТ «Дар бораи байторӣ» аз 29 декабри соли 2010, №674 ва дигар санадҳои меъёрий-ҳуқуқӣ мутобик намудани Тартиби расонидани хизмати бамузди байторӣ дар ҚТ аз 26 феввали соли 2015, №66 он дар таҳрири нав қабул карда шавад.

Дар зербоби дуум мазмуни шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ таҳқиқи карда шудааст. Муаллиф мазмуни шартномаи хизматрасонии муздноки байториро ба се маъно тақсим намудааст: шартноҳои шартнома ва ҳуқуқу уҳдадорӣ тарафайн ва ҳамчун ҳуҷҷати танзими инфиродӣ.

Муаллиф қайд мекунад, ки шартнома хизматрасонии муздноки

байторӣ иҷроқунанда (шахси хусусӣ дар симои соҳибкорӣ инфиродӣ ё ин ки мақомти давлатӣ) уҳдадор мешавад, ки хизмати байториро дар ҳаҷм, сифати муқарраршуда ва намуди муайяншуда расонад ва фармоишгар (шахсони вақеӣ ё шахсонӣ ҳуқуқӣ) уҳдадор мешавад, ки барои расонидаи хизмат мусоидат намояд ва дар ҳолатҳои пешбинишудаи шартнома музди хизматро пардохт намояд.

Дар зербоби 3-юми боби 2-юм – «**Асосҳои бастан, тағйир додан ва бекор намудан шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ**» таҳлил шудааст. Маҳаки барраси ин зербоб дар он зоҳир мегардад, ки шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ тибқи талаботи қонунгузори бояд дар шакли хатти баста шавад, мавҷуд набудани шакли хаттӣ фармоишгарро аз ҳуқуқи истинод ба нишондоди шохидон ҷиҳати тасдиқи далели бастанӣ шартнома ё шартҳои он маҳрум намесозад.

Дар боби сеюми рисолаи номазадӣ масъалаҳои асосии ҷавобгарии ҳуқуқи мадания тарафҳои шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ таҳлил шудааст. Ин боб аз ду зербоб иборта мебошад.

Дар зербоби якумаш моҳияти ҷавобгарии ҳуқуқи мадания тарафҳои шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ ва дар зербоби дуюмаш хусусиятҳои ҷуброни зиён, товони зарари маънавӣ ва ноустуворона дар шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ пурра ва бо истифодаи амалияи судӣ таҳлил шудааст.

Дарачаи навгонии натиҷаҳои дар диссертатсия бадастомада ва нуктаҳои илмие, ки барои ҳимоя пешниҳод шудаанд. Таҳқиқоти диссертатсионии Мирзомуродзода Дустмурод Гулмурод дар илми ҳуқуқшиносии ватанӣ нахустин таҳқиқоти диссертатсионӣ мебошад, ки дар он масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқи мадания хизматрасонии муздноки байторӣ дар қонунгузориҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон мавриди омузиш ва баррасӣ қарор дода шудааст. Диссертант вазифаҳои гузоштаи худро дар самти таҳқиқоти диссертатсионии мазкур тавассути нуктаҳои

илмии ба ҳимоя пешниҳоднамудааш пурра инъикос намуда, ҷиҳати расидан ба ҳадафҳои худ санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ, ақидаҳои назариявӣ ва маводҳои амалиро мавриди истифодабарӣ қарор додааст, ки онҳо дар маҷмуъ навгонии таҳқиқоти диссертатсиониро инъикос намудаанд.

Асосноки ва эътимоднокии хулосаҳо ва тавсияҳои дар диссертатсия зикршуда. Таҳлили диссертатсия, ақидаҳо, нуктаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ ва амалӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асосноккунии нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводи илмӣ ва таҷрибаи амалӣ ва бархе аз таҷрибаи судӣ аз он дарак медиҳанд, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Мундариҷаи диссертатсия аз он дарак медиҳад, ки муаллиф тавонистааст миқдори зиёди маводҳо хориҷии илмиро дар мавзӯ таҳлил намояд, зеро, ки кори мазакур дар Тоҷикистон бори аввал аст, маври таҳқиқоти илмӣ қарор гирифтааст.

Диссертатсия таҳқиқоти комил ва хотимаёфтаи илмӣ буда, мазмуни ягона дорад ва он вобаста ба ҷанбаҳои мухталифи назариявӣ амалӣ дар шакли матраҳ гардидани суолҳои алоҳида таҳия шудааст. Саволҳои алоҳида ба ҳамдигар мутобиқат намуда, дар ҳамбастагӣ мазмуни ягона доранд ва дар маҷмуъ таҳлили илмӣ-назариявӣ масоили танзими ҳуқуқии хизматрасонии муздноки байториро дар бар мегиранд.

Аҳамияти илмӣ ва амалии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо. Хулоса ва пешниҳодҳо оид ба диссертатсия, бешубҳа арзиши илмӣ дошта, донишҳо ва ғояҳои мавҷударо дар илми ҳуқуқи маданӣ инъикос менамояд. Бевосита гуфта мешавад, ки натиҷаҳои ба даст омадаи кори диссертатсионӣ барои пешрафти институти хизматрасониҳо дар ҳуқуқи маданӣ ва бартараф кардани камбудии назариявӣ ва инчунин дар бахши хусуси ба низом даровардани хизматрасониҳои байториро дар бар мегирад.

Натичаҳои бадастомадаи муаллиф метавонанд барои тақмили маводи таълимӣ аз фанни «Ҳуқуқи маданӣ», инчунин дар бахши уҳдадорихо истифода шаванд. Дастовардҳои илмии муаллифи рисолаи илмиро барои тақмили Қонуни ҚТ «Дар бораи байторӣ» истифода бурдан мумкин аст. Дар ҳар боби диссертатсия муаллиф барои тақмили қонунгузори байторӣ тағйироту иловаҳои зарурӣ пешниҳод кардааст. Мисол, пешниҳоди хусусияти истилоҳи дошта, яъне иваз кардани истилоҳи «бамуз» ба истилоҳи «музнок» иваз карда шавад (сах. 18), инчунин пешниҳоди сархатҳои иловагӣ ба қонунгузори байторӣ ва ғайра, ки ҳамаи ин пешниҳодҳо барои пешрафт ва инкишофи хизматрасони байторӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар шароити муосир манфиати худро дорад.

Инчунин пешниҳоди ҳаштум ҷиҳати ворид кардани боби алоҳида ба Қонуни ҚТ «Дар бораи байторӣ» ба номи «фаъолияти байтории хусусӣ» аҳамияти ин пешниҳод дар он аст, ки дар аксари ҳолат муносибатҳои байторӣ тариқи меъёрҳои маъмури ба танзим дароварда мешуданд, ташкил додани фаълияти байтории хусусӣ мушкилоҳои назаррасии ин соҳаро баргараф менамоя, умуман дигар тақлифу пешниҳодҳои муаллиф аз аҳамияти амалӣ ҳолӣ набуда, боиси дастгирӣ мебошанд.

Натичаҳо ва хулосаҳои илмии дар рафти таҳқиқоти диссертатсионӣ бадастомада нишон медиҳанд, ки онҳо воқеан камбудихои дар ин самт дар илми ҳуқуқи маданӣ мавҷудбударо пурра менамоянд.

Наشري натичаҳои диссертатсия дар маҷаллаҳои тақризшавандаи илмӣ. Унвонҷӯ дорои 24 мақолаи илмӣ мебошад, ки ба таҳлили паҳлуҳои гуногуни танзими ҳуқуқи мадания хизматрасони муздноки байторӣ дар қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шудаанд. Аз ин теъдод, 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп шудаанд.

Ҳамчунин, муқаррароти асосӣ ва хулосаҳои таҳқиқоти

диссертационӣ дар мақолаҳои илмӣ, дар шакли маъруза дар конференсияҳои гуногуни илмӣ-амалии сатҳи байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ инъикос ёфтаанд.

Зикр намудан ба маврид аст, ки теъдоди маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Дар баробари ин, дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ба назар мерасанд, ки онҳоро қайд намудан лозим аст:

1. Дар прографи 1. боби 1 инкишофи асосҳои ҳуқуқии хизматрасониҳои байторӣ таҳлил шудааст. Ба назари муаллиф давраи якуми инкишофи асосҳои ҳуқуқии хизматрасониҳои байторӣ дар сарзамини тоҷикон аз давраи пайдоиш, яъне аз дунёи қадим оғоз шуда, то таъсиси ИҶШС давом менамояд. Дар ин қисмат асосҳои ҳуқуқии хизматрасониҳои байторӣ дар дунёи қадим, давраи зардуштӣ ва ислом таҳлил шуда, инкишофи асосҳои ҳуқуқии хизматрасониҳои байторӣ дар Русияи подшоҳӣ таҳлил нашудааст.

Бояд қайд намуд, ки дар доираи таҳлили инкишофи асосҳои ҳуқуқии хизматрасониҳои байторӣ сарфи назар намудани қонунҳои Русияи подшоҳӣ аз имкон берун аст. Дар нимаи дуоми асри XIX ҳудуди имрӯзаи Тоҷикистон қисман ба восита ба ҳайати Империяи Русия дохил буда, қисман ба мустамлики у табдил дода шуда буд. Аз ин рӯ, дар Тоҷикистон ҳам ҳуқуқҳои импери паҳн гардида буд. Аз ин рӯ, қонунҳои Русияи подшоҳӣ дар ҳудуди Тоҷикистон паҳн мешуд. Дар баробари дигар соҳаҳо, қонунҳои байтории Русияи подшоҳӣ дар ин сарзамин амал мекарданд. Дар Русияи подшоҳӣ санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқӣ қабул шуда буданд, муносибатҳои байтоиро ба танзим мебароварданд. Махсусан, маҷмуаи қонунҳои (1649) -и подшоҳ Алексей Михайлович Романов ёдовар шудан мумкин аст.

2. Дар зербоби 2 боби 3 ноустуворона ҳамчун яке аз тарзҳои ҳимояи ҳуқуқҳои маданӣ дар шартномаи хизматрасониҳои муздноки байторӣ

таҳлил мешавад. Дар доираи ин қисми рисола муаллиф пешниҳод менамояд, ки «бинобар бештар ҳолат дар шакли хаттии оддӣ, аз ҷумла дар шакли додани чеки хазинавӣ ё дигар ҳуҷҷатҳои намунашон муқарраршуда баста шудани шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ ва дар он муқаррар нагардидани ҷавобгарӣ дар шакли ноустуворона хизматрасонӣ аз ҷониби иҷроқунанда ба таври дахлдор иҷро намегардад. Бинобар ин зарур аст, ки барои иҷро накардан ва ё ба таври ғайридахлдор иҷро кардани ин шартнома ҷавобгарӣ дар шакли ноустуворонаи қонунӣ муқаррар карда шавад» (сах. 170). Дар ин хулосабарории муаллиф ба таври дақиқ муайян накардааст, ки дар кадом қонун ноустуворонаи қонунӣ барои шартномаи хизматрасонии муздноки байторӣ муқаррар карда шавад, ки ин баҳснок мебошад. Аз ин рӯ, муаллиф оид ба ин масъала мавқеи худастро мушаххас намояд.

Дар маҷмуъ, эродҳои зикршуда сифати таҳқиқоти диссертациониро паст намеқунанд. Ин нахустин омӯзиши ҳамҷонибаи танзими ҳуқуқи мадания хизматрасонии муздноки байторӣ дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон бо забони давлатӣ мебошад, ки бо навоарӣ ва хулосаҳои илмӣ ва пешниҳодҳои муаллиф фарқ меқунанд ва рисолаи илмиро ҳамчун як таҳқиқоти илмии мустақил, эҷодкорона ва муқаммал таҳқиқ намудааст ва ба тамоми талаботҳо ҷавобгӯ аст.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Диссертатсияи Мирзомуродзода Дустмурод Гулмурод дар мавзӯи “Масъалаҳои танзими ҳуқуқи мадания хизматрасонии муздноки байторӣ дар қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон” ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорой мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи нағони илмии диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба

химоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

Қисмати хотимавии тақриз - хулоса. Аз омӯзиши матни таҳқиқот ва автореферат хулоса намудан мумкин аст, ки диссертатсияи доктарабарӣ дарёфти дараҷаи илмӣ пурра ба талаботи муқаррарнамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ ҷавобгӯ мебошад. Зеро натиҷаҳои бадастовардаи муаллиф барои рушди илми ҳуқуқи маданӣ ва соҳаҳои дигари ҳуқуқ мусоидат карда, боис мегарданд, ки падидаи мазкур дар илми ватанӣ тақмил ёбад. Дар маҷмӯъ, пешниҳод ва дастовардҳои муаллиф барои рушди илми қонунгузорию ватанӣ, фаъолияти мақомоти давлатӣ ва тақмили соҳа аҳаммияти муҳим доранд.

Ҳамзамон, хулоса ва натиҷаҳо метавонанд ҳангоми таҳия ва татбиқи концепсияҳои давлатӣ дар соҳаи ҳуқуқ истифода шаванд. Маводи диссертатсия ҳангоми тадриси ҳуқуқи маданӣ, ҳуқуқи соҳибкорӣ ва дигар институтҳои соҳаи ҳуқуқи хусусӣ, инчунин ҳангоми иҷрои корҳои мустақилона, навиштани рисолаҳои хатм, магистрӣ, диссертатсияҳо метавонад ба таври васеъ мавриди истифода қарор гиранд, ки ҷанбаҳои мусбати таҳқиқоти унвончу нишон медиҳанд.

Хулоса, таҳқиқоти диссертатсионии Мирзомуродзода Дустмурод Гулмурод ба талаботҳои бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, ҷавобгу буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалӣ хусусӣ мебошад.

Такриз мустақилона ва дар асоси муқаррароти мавҷуда, хусусан банди 72 Тартиби додани дарадаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-уми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ гардидааст, таҳия ва манзур гардидааст.

Муқарризи расмӣ:

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсенти
кафедраи назарияи давлат ва ҳуқуқи
факултети ҳуқуқшиносии Академия
идоракунии давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон

Мирзоев П.И.

Имзои Мирзоев П.И.-ро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадрҳо, коргузори ва корҳои
махсуси Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон



Ғаюров Ф.З.

Суроға: 734003, ш. Душанбе, Саид Носир 33, Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Тел: 224-17-86, 224-83-93 (факс), email: info@ipa.tj.

03.09.2024